

GELİR VERGİSİ KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİKLER YAPILDI

(Hasılat Esaslı Kazanç Tespiti, Varlık Barışı Uygulaması Uzatılması ve Yurt Dışı Çıkış Harcı)

19.07.2019

Değerli Üyemiz,

19/ 07/2019 Tarihli ve 30836 (Mükerrer) Sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 7186 Sayılı “Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun” ile Gelir vergisi ve diğer bazı kanunlarda değişiklikler yapılmıştır.

Yapılan değişikliklerin kısa açıklamaları aşağıda bilgilerinize sunulmuştur. 7186 Sayılı Kanun tam metni ise yazımız ekindedir.

GELİR VERGİSİ KANUNUN DA YAPILAN DEĞİŞİKLİK:

Bilindiği üzere, “hasılat esaslı vergileme” ilk olarak 6 Nisan 2018 tarihinde yayımlanan 7104 sayılı Kanun’un 12’nci maddesiyle, KDV Kanununun mülga 38’inci maddesi yeniden düzenlenerek küçük ölçekli mükelleflere yönelik olarak getirilmiştir.

Bu hükümden faydalanan KDV mükellefleri, hasılatları üzerinden belirlenen oranda KDV beyan edip ödeyerek yükümlülüklerini yerine getirmektedir.

07 Şubat 2019 tarihli ve 30679 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 718 Sayılı Cumhurbaşkanlığı Karar ile “Hâsılat esaslı vergilendirme” yöntemini seçebilecek mükellefler ve uygulayacakları vergi oranı belirlenmiştir. Karar göre, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile 5393 sayılı Belediye Kanunu kapsamında belediyeler tarafından ruhsat verilen, toplu taşıma hatlarını kiralayan, toplu taşıma hizmetinin hizmet satın alma yollarıyla yerine getirilmesi halinde bu hizmeti sunan ve gelirlerinin tamamını elektronik ücret toplama sistemleri aracılığıyla tahsil eden otobüs işletmeleri (belediyelerin otobüs işletmeleri ile doğrudan veya dolaylı olarak sermayesinin %51 veya daha fazlası belediyelere ait şirketler hariç), münhasıran il sınırları içinde, otobüsle (sürücü dahil en az 18 oturma yeri olan) yapmış oldukları toplu taşıma faaliyetlerinde hâsılat esaslı vergilendirme usulünü seçebileceklerdir. Söz konusu mükelleflerin hâsılatlarına uygulayacakları KDV oranı ise %1,5 olarak belirlenmiştir.

YUKARIDAKİ Değişiklikler paralel olarak GVK da değişiklik yapılmış olup, Gelir Vergisi Kanununun 113.Maddesi aşağıdaki gibi yeniden düzenlenmiştir.

7186 SK MADDE 1-

Hasılat esaslı kazanç tespiti

MADDE 113-

Şehir içi yolcu taşımacılığı faaliyetinde bulunan ve bu faaliyetlerinden kaynaklanan hâsılatlarının tamamını elektronik ücret toplama sistemleri aracılığıyla elde eden **mükelleflerin talep etmeleri halinde** söz konusu faaliyetlerinden elde ettikleri gayrisafi hâsılatlarının (25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 38 inci maddesi kapsamında hâsılat esaslı vergilendirme usulüne göre vergilendirilen mükellefler için hesapladıkları katma değer vergisi dâhil tutarın) %10'u bu faaliyetlerine ilişkin vergiye tabi kazanç olarak esas alınır. Vergiye tabi kazancın bu suretle tespitinde ilgili faaliyete ilişkin giderler dikkate alınmaz ve bu kazançta herhangi bir indirim veya istisna uygulanmaz.

Kazançları birinci fıkra kapsamında tespit edilenlerin;

a) Bu faaliyetlerine ilişkin gider veya maliyetleri, vergiye tabi diğer kazanç veya iratlarının tespitinde dikkate alınmaz.

b) Bu kazançları dışındaki beyana tabi diğer kazanç veya iratları hakkında bu madde hükümleri uygulanmaz.

c) İki yıl geçmedikçe bu usulden çıkmaları mümkün değildir.

04.01.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 353'üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkrası hükümleri uyarınca bir takvim yılı içinde iki kez ceza kesilen mükellefler, cezanın kesildiği ve takip eden iki takvim yılına ait kazançları için bu madde hükümlerinden yararlanamaz.

Bu madde hükümleri kurumlar vergisi mükellefleri hakkında da uygulanır.

Cumhurbaşkanı, birinci fıkrada yer alan oranı iki katına kadar artırmaya, yarısına kadar indirmeye, kanuni oranına getirmeye; Hazine ve Maliye Bakanlığı, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

AÇIKLAMA : Şehir içi yolcu taşımacılığı yapan ve hasılatlarını elektronik ücret toplama sistemiyle tespit eden mükelleflerin, gelir ve kurumlar vergisinin hesaplanmasını esas alacak kazancın tespitinde yeni bir yöntem belirlenmiştir. Bu yöntemle göre, gelir ve giderlerini karşılaştırma yerine, elde etmiş olduğu hâsılatın yüzde 10'unun kazanç olarak kabul edilip bu kazanç üzerinden gelir ya da kurumlar vergisi oranları uygulanacaktır.

Daha önce yukarıda da açıklandığı üzere Katma Değer Vergisi Kanunu'nda hâsılat esaslı vergileme getirilmişti. KDV Kanunu'nun 38'inci maddesine göre. Burada basitleştirilmiş bir yöntem olarak mükelleflere kolaylık sağlanmıştır

Sadece şehir içi yolcu taşımacılığı yapanların elektronik ücret (Akbil, İstanbul kart gibi elektronik kart) yöntemiyle hâsılatlarını elde etmeleri gerekiyor.

Diğer yöntemler ile taşıma bedeli tahsil eden mükellefler bu kapsamda değildir.(Nakit taşıma bedeli alanlar bu kapsam da değildir.)

Kazancı bu şekilde tespit edilen mükelleflerin ilgili faaliyete ilişkin yapmış oldukları giderler dikkate alınmayacak, herhangi bir istisna veya indirim uygulanmayacaktır. Kapsama giren kazançlar dışındaki beyana tabi kazanç ve iratlar için bu usul geçerli olmayacaktır.

Ayrıca hasılat esaslı kazanç kapsamına giren mükelleflerin 2 Yıl geçmedikçe bu usulden çıkmaları mümkün değildir. 213 sayılı Kanununun 353'üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkrası hükümleri uyarınca bir takvim yılı içinde iki kez ceza kesilen mükellefler, cezanın kesildiği ve takip eden iki takvim yılına ait kazançları için bu madde hükümlerinden yararlanamaz.

Bu uygulama zorunlu olmayıp, isteyen mükellefler kullanabilir.

Yürürlük tarih: 19.07.2019

VARLIK BARIŞI UYGULAMASININ SÜRESİNİN UZATILMASI:

7186 SK MADDE 2--193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici 90. madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 90-

Yurt dışında bulunan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarını, bu maddedeki hükümler çerçevesinde, **31.12.2019 tarihine kadar** Türkiye'deki banka veya aracı kuruma bildiren gerçek ve tüzel kişiler, söz konusu varlıkları serbestçe tasarruf edebilirler.

Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak %1 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın on beşinci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler.

Birinci fıkra kapsamına giren varlıklar, yurt dışında bulunan banka veya finansal kurumlardan kullanılan ve bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla kanuni defterlerde kayıtlı olan kredilerin en geç **31.12.2019 tarihine kadar** kapatılmasında kullanılabilir. Bu takdirde, defter kayıtlarından düşülmesi kaydıyla, borcun ödenmesinde kullanılan varlıklar için Türkiye'ye getirilme şartı aranmaksızın bu madde hükümlerinden yararlanır.

Bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla kanuni defterlerde kayıtlı olan sermaye avanslarının, yurt dışında bulunan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce Türkiye'ye getirilmek suretiyle karşılanmış olması hâlinde, söz konusu avansların defter kayıtlarından düşülmesi kaydıyla bu madde hükümlerinden yararlanır.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca defter tutan mükellefler, bu madde kapsamında Türkiye'ye getirilen varlıklarını, dönem kazancının tespitinde dikkate almaksızın işletmelerine dâhil edebilecekleri gibi aynı varlıkları vergiye tabi kazancın ve kurumlar için dağıtılabılır kazancın tespitinde dikkate almaksızın işletmelerinden çekebilirler.

Gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sahip olunan ve Türkiye'de bulunan ancak kanuni defter kayıtlarında yer almayan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazlar, 31.12.2019 tarihine kadar vergi dairelerine beyan edilir. Beyan edilen söz konusu varlıklar, 31.12.2019 tarihine kadar, dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaksızın kanuni defterlere kaydedilebilir. Bu takdirde, söz konusu varlıklar

vergiye tabi kazancın ve kurumlar için dağıtılabılır kazancın tespitinde dikkate alınmaksızın işletmeden çekilebilir. Bu fıkra kapsamında beyan edilen taşınmazların aynı sermaye olarak konulmak suretiyle işletme kayıtlarına alınması hâlinde, sermaye artırım kararının beyan tarihi itibarıyla alınmış olması ve söz konusu kararın beyan tarihini izleyen onuncu ayın sonuna kadar ticaret siciline tescil edilmesi kaydıyla, bu madde hükümlerinden faydalanılabilir. Vergi dairelerine beyan edilen varlıkların değeri üzerinden %1 oranında vergi tarh edilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir.

Bu madde kapsamında ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve başka bir vergiden mahsup edilemez. Türkiye'ye getirilen veya kanuni defterlere kaydedilen varlıkların elden çıkarılmasından doğan zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

Bu madde kapsamında bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Bu hükümden faydalanılabilmesi için bildirilen veya beyan edilen tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi ve birinci fıkra uyarınca bildirilen varlıkların, bildirim yapıldığı tarihten itibaren üç ay içinde Türkiye'ye getirilmesi veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmesi şarttır.

Cumhurbaşkanı, bu maddede yer alan süreleri, bitim tarihlerinden itibaren altı aya kadar uzatmaya; Hazine ve Maliye Bakanlığı, madde kapsamına giren varlıkların Türkiye'ye getirilmesi, bildirim ve beyanı ile işletmeye dâhil edilmelerine ilişkin hususları, bildirim veya beyana esas değerlerin tespiti, bildirim ve beyanların şekli, içeriği ve ekleri ile yapılacağı yeri, maddenin uygulanmasında kullanılacak bilgi ve belgeler ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

AÇIKLAMA: Yurt dışında ve içinde bulunan varlıkların bildirim ve beyanı (Varlık barışı)

Yapılan düzenleme ile yurt dışında bulunan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarını, **31 Aralık 2019 tarihine kadar** Türkiye'deki banka veya aracı kuruma bildiren gerçek ve tüzel kişiler, söz konusu varlıkları serbestçe tasarruf edebileceklerdir.

Banka ve aracı kurumların, kendilerine bildirilen yurt dışındaki varlıklara ilişkin olarak % 1 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirmesi izleyen ayın 15. günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan edip aynı süre içerisinde ödemeleri gerekmektedir.

Gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri Türkiye'de bulunan ancak kanuni defter kayıtlarında yer almayan yukarıdaki varlıklar ile taşınmazlarını 31 Aralık 2019 tarihine kadar vergi dairelerine beyan edebileceklerdir.

Vergi dairesine beyan edilen yukarıdaki varlıkların değeri üzerinden vergi dairesince %1 oranında vergi tarh edilecektir. Bu verginin tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenmesi gerekmektedir.

Türkiye'deki banka veya aracı kuruma bildiren yurt dışı varlıklar ile gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerince vergi dairesine beyan edilen yurt içi varlıklar nedeniyle hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmayacaktır.

Bu hükümden faydalanılabilmesi için; bildirilen veya beyan edilen tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi ve yurt dışında bulunan varlıklarını bildirenlerin bu varlıkları, bildirim yapıldığı tarihten itibaren 3 ay içinde Türkiye'ye getirmeleri veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer etmeleri gerekmektedir.

Yürürlük tarih: 19.07.2019

KURUMLAR VERGİSİ KANUNUN DA YAPILAN DEĞİŞİKLİK:

7186 SK MADDE 19 - 13.06.2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- (1) 20.08.2016 tarihli ve 6745 sayılı Yatırımların Proje Bazında Desteklenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 80 inci maddesi kapsamında teşviklerden yararlanmasına karar verilen ve bu kapsamda sera etkisi yaratan egzoz gazı salınımını tamamen ortadan kaldıracak teknolojilerin geliştirilmesi için münhasıran Türkiye’de gerçekleştirdikleri Ar-Ge faaliyetleri sonucunda geliştirdikleri elektrik motorlu taşıt araçlarını Türkiye’de imal eden mükelleflerin, destek kararında belirlenen kadarıyla, bu yatırımları dolayısıyla bu Kanunun 32/A maddesi kapsamında hak kazandıkları yatırıma katkı tutarını, söz konusu malların ilk iktisabı dolayısıyla 31.12.2035 tarihine kadar vergi dairesine ödenen özel tüketim vergisinin, takvim yılının üçer aylık dönemleri itibarıyla bu mükelleflere kısmen veya tamamen, nakden ya da vergi borçlarına mahsuben ödenmesi suretiyle kullandırmaya Cumhurbaşkanı yetkilidir.

(2) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

AÇIKLAMA: Yapılan düzenleme ile; Türkiye de elektrik motorlu otomotiv markası/markaların üretilmesinin ve bu araçların yurtiçinde tercih ediliri iğinin vergisel yönden desteklenmesi amacıyla, 6745 sayılı Yatırımların Proje Bazında Desteklenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 80 inci maddesi kapsamında teşviklerden yararlanmasına karar verilen ve bu kapsamda sera etkisi yaratan egzoz gazı salınımı tamamen ortadan kaldıracak teknolojilerin geliştirilmesi için münhasıran Türkiye’de gerçekleştirdikleri Ar-Ge faaliyetleri sonucunda geliştirdikleri elektrik motorlu taşıt araçlarını Türkiye’de imal eden mükelleflerin, bu yatırımları dolayısıyla Kanunun 32/A maddesi kapsamında hak kazandıkları yatırıma katkı tutarını, söz konusu malların ilk iktisabı dolayısıyla 31/12/2035 tarihine kadar vergi dairesine ödenen Özel Tüketim Vergisinin, takvim yılının üçer aylık dönemleri itibarıyla bu mükelleflere kısmen veya tamamen, nakden ya da vergi borçlarına mahsuben ödenmesi suretiyle kullandırabilme hususunda Cumhurbaşkanına yetki verilmektedir.

Yürürlük tarih: 19.07.2019

YURT DIŞI ÇIKIŞ HARCİ KANUNUN DA YAPILAN DEĐIŐİKLİK:

7186 SK MADDE 20 - 08.03.2007 tarihli ve 5597 sayılı Yurt Dışına Çıkış Harcı Hakkında Kanun ile Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 1'inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "15 Türk Lirası" ibaresi "50 Türk lirası" Şeklinde, "bu miktarı" ibaresi "bu miktarı üç katına kadar artırmaya veya" Şeklinde ve yedinci fıkrası aşağıdaki Şekilde değiştirilmiştir.

"(7) Bu madde uyarınca alınan harcın çıkış başına 15 Türk lirası (Cumhurbaşkanınca 15 Türk lirasından düşük bir miktar belirlenmesi hâlinde belirlenen miktar) 02.03.1984 tarihli ve 2985 sayılı Toplu Konut Kanununun 2'nci maddesinin (f) bendine göre Toplu Konut İdaresine aktarılır, kalan miktar genel bütçeye gelir kaydedilir."

AÇIKLAMA: Madde ile, yurt dışına çıkış yapan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarından çıkış babına alınan harç miktarı 50 TL olarak belirlenmekte ve bu miktarın üç katına kadar artırılabilmesi hususunda Cumhurbaşkanına yetki verilmekte ve çıkış başına 15 Türk Lirasını aŐan miktarın Toplu Konut İdaresine aktarılır, kalan miktar genel bütçeye gelir kaydedilir.

Yürürlük tarih: 01.08.2019

ÇalıŐmalarınızda kolaylıklar dilerim.

Saygılarımla,

Yücel AKDEMİR

Başkan

**GELİR VERGİSİ KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASI HAKKINDA KANUN**

Kanun No. 7186

Kabul Tarihi: 17.07.2019

MADDE 1 – 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mülga 113'üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Hâsılat esaslı kazanç tespiti

MADDE 113 – Şehir içi yolcu taşımacılığı faaliyetinde bulunan ve bu faaliyetlerinden kaynaklanan hâsılatlarının tamamını elektronik ücret toplama sistemleri aracılığıyla elde eden mükelleflerin talep etmeleri hâlinde söz konusu faaliyetlerinden elde ettikleri gayrisafi hâsılatlarının (25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 38'inci maddesi kapsamında hâsılat esaslı vergilendirme usulüne göre vergilendirilen mükellefler için hesapladıkları katma değer vergisi dâhil tutarın) %10'u bu faaliyetlerine ilişkin vergiye tabi kazanç olarak esas alınır. Vergiye tabi kazancın bu suretle tespitinde ilgili faaliyete ilişkin giderler dikkate alınmaz ve bu kazançta herhangi bir indirim veya istisna uygulanmaz.

Kazançları birinci fıkra kapsamında tespit edilenlerin;

a) Bu faaliyetlerine ilişkin gider veya maliyetleri, vergiye tabi diğer kazanç veya iratlarının tespitinde dikkate alınmaz.

b) Bu kazançları dışındaki beyana tabi diğer kazanç veya iratları hakkında bu madde hükümleri uygulanmaz.

c) İki yıl geçmedikçe bu usulden çıkmaları mümkün değildir.

04.01.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 353'üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkrası hükümleri uyarınca bir takvim yılı içinde iki kez ceza kesilen mükellefler, cezanın kesildiği ve takip eden iki takvim yılına ait kazançları için bu madde hükümlerinden yararlanamaz.

Bu madde hükümleri kurumlar vergisi mükellefleri hakkında da uygulanır.

Cumhurbaşkanı, birinci fıkrada yer alan oranı iki katına kadar artırmaya, yarısına kadar indirmeye, kanuni oranına getirmeye; Hazine ve Maliye Bakanlığı, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 2 – 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 90 – Yurt dışında bulunan para, altın, dvız, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarını, bu maddedeki hükümler çerçevesinde, 31.12.2019 tarihine kadar Türkiye’deki banka veya aracı kuruma bildiren gerçek ve tüzel kişiler, söz konusu varlıkları serbestçe tasarruf edebilirler.

Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak %1 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın on beşinci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler.

Birinci fıkraya kapsamına giren varlıklar, yurt dışında bulunan banka veya finansal kurumlardan kullanılan ve bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla kanuni defterlerde kayıtlı olan kredilerin en geç 31.12.2019 tarihine kadar kapatılmasında kullanılabilir. Bu takdirde, defter kayıtlarından düşülmesi kaydıyla, borcun ödenmesinde kullanılan varlıklar için Türkiye’ye getirilme şartı aranmaksızın bu madde hükümlerinden yararlanır.

Bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla kanuni defterlerde kayıtlı olan sermaye avanslarının, yurt dışında bulunan para, altın, dvız, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce Türkiye’ye getirilmek suretiyle karşılanmış olması hâlinde, söz konusu avansların defter kayıtlarından düşülmesi kaydıyla bu madde hükümlerinden yararlanır.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca defter tutan mükellefler, bu madde kapsamında Türkiye’ye getirilen varlıklarını, dönem kazancının tespitinde dikkate almaksızın işletmelerine dâhil edebilecekleri gibi aynı varlıkları vergiye tabi kazancın ve kurumlar için dağıtılabilir kazancın tespitinde dikkate almaksızın işletmelerinden çekebilirler.

Gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sahip olunan ve Türkiye’de bulunan ancak kanuni defter kayıtlarında yer almayan para, altın, dvız, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazlar, 31.12.2019 tarihine kadar vergi dairelerine beyan edilir. Beyan edilen söz konusu varlıklar, 31.12.2019 tarihine kadar, dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaksızın kanuni defterlere kaydedilebilir. Bu takdirde, söz konusu varlıklar vergiye tabi kazancın ve kurumlar için dağıtılabilir kazancın tespitinde dikkate alınmaksızın işletmeden çekilebilir. Bu fıkraya kapsamında beyan edilen taşınmazların aynı sermaye olarak konulmak suretiyle işletme kayıtlarına alınması hâlinde, sermaye artırım kararının beyan tarihi itibarıyla alınmış olması ve söz konusu kararın beyan tarihini izleyen onuncu ayın sonuna kadar ticaret siciline tescil edilmesi kaydıyla, bu madde hükümlerinden faydalanılabilir. Vergi dairelerine beyan edilen varlıkların değerini üzerinden %1 oranında vergi tarh edilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir.

Bu madde kapsamında ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve başka bir vergiden mahsup edilemez. Türkiye’ye getirilen veya kanuni defterlere kaydedilen varlıkların elden çıkarılmasından doğan zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

Bu madde kapsamında bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Bu hükümden faydalanılabilmesi için bildirilen veya beyan edilen tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi ve birinci fıkraya

uyarınca bildirilen varlıkların, bildirim yapıldığı tarihten itibaren üç ay içinde Türkiye'ye getirilmesi veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmesi şarttır.

Cumhurbaşkanı, bu maddede yer alan süreleri, bitim tarihlerinden itibaren altı aya kadar uzatmaya; Hazine ve Maliye Bakanlığı, madde kapsamına giren varlıkların Türkiye'ye getirilmesi, bildirim ve beyanı ile işletmeye dâhil edilmelerine ilişkin hususları, bildirim veya beyana esas değerlerin tespiti, bildirim ve beyanların şekli, içeriği ve ekleri ile yapılacağı yeri, maddenin uygulanmasında kullanılacak bilgi ve belgeler ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 3 – 14.01.1970 tarihli ve 1211 sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Kanununun 4 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (I) numaralı bendinin (c) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (II) numaralı bendinin (g) alt bendine aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“c) Bankaların ve Bankaca uygun görülecek diğer mali kuruluşların bilanço içi veya bilanço dışı uygun görülen kalemlerini esas alarak zorunlu karşılıklar ve umumi dispo­nibilite ile ilgili usul ve esasları belirlemek,”

“Banka talepleri gerçek zamanlı ve anlık karşılır. Bu taleplerin karşılmasını teminen Bankaca kurum ve kuruluşların bilgi işlem sistemlerine erişim sistemleri kurulabilir. Uygulamaya yönelik her türlü usul ve esas Bankaca belirlenir.”

MADDE 4 – 1211 sayılı Kanunun 40'inci maddesinin (II) numaralı fıkrasının birinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci paragrafında yer alan “taahhütlerine karşı” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

“Bankalar ve elektronik ödeme araçlarını çıkaran kuruluşlar dâhil olmak üzere Bankaca uygun görülecek diğer mali kuruluşlar, Banka nezdinde açılacak hesaplarda bilanço içi veya bilanço dışı uygun görülen kalemlerini esas alarak, nakden zorunlu karşılık tesis ederler. Zorunlu karşılığa tabi bilanço içi veya bilanço dışı uygun görülen kalemlerin kapsamı, zorunlu karşılıkların oranı, tesis süresi ve tesis edilen karşılıklara gerektiğinde ödenecek faiz oranı, mevduat veya katılım fonlarından olağanüstü çekilişler ve birleşme, devir ve bölünme hâllerinde yapılacak işlemler de dâhil olmak üzere uygulamaya yönelik her türlü usul ve esas Bankaca belirlenir.”

MADDE 5 – 1211 sayılı Kanunun 60'inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi yürürlükten kaldırılmış, (c) bendinde yer alan “yüzdelere” ibaresi “yüzde” şeklinde değiştirilmiş, “fevkalade” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Son yıl kârından ayrılan ihtiyat akçesi hariç, birikmiş ihtiyat akçeleri her yıl kâra katılarak dağıtılabilir.”

MADDE 6 – 1211 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12 – Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ayrılmış bulunan ihtiyat akçelerinin tamamı, birikmiş fevkalade ihtiyat akçelerinin ise son yılın kârından ayrılan kısmı hariç tamamı Genel Kurul kararı aranmaksızın Hazineye verilir.”

MADDE 7 – 28.03.1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 52 – 09.05.2018 tarihli ve 7141 sayılı Yükseköğretim Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla kurulan üniversitelere devredilen bina ve tesislerin bulunduğu taşınmazlardan hâlen bu bina ve tesislerin eski maliki üniversitelerin mülkiyetinde bulunan taşınmazlar, talep etmeleri hâlinde Yükseköğretim Kurulunun onayıyla bu üniversitelere devredilebilir. Kurulan üniversitelere bağlanan birimlerin hangi bina, tesis ve taşınmazları kapsadığı hususundaki tereddütleri gidermeye Yükseköğretim Kurulu yetkilidir.”

MADDE 8 – 08.05.1985 tarihli ve 3201 sayılı Yurt Dışında Bulunan Türk Vatandaşlarının Yurt Dışında Geçen Sürelerinin Sosyal Güvenlikleri Bakımından Değerlendirilmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3 – Bu Kanunun 1’inci maddesinde belirtilenler ile yurt dışında çalışmakta iken veya yurda kesin dönüş yaptıktan sonra ölenlerin Türk vatandaşı olan hak sahipleri Sosyal Güvenlik Kurumuna müracaat etmek suretiyle bu Kanunla getirilen haklardan yararlanırlar.

Sosyal güvenlik sözleşmeleri uygulanmak suretiyle kendilerine veya hak sahiplerine kısmi aylık bağlanmış olanların borçlanma işlemleri Sosyal Güvenlik Kurumunca yapılır.”

MADDE 9 – 3201 sayılı Kanunun 4’üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “% 32’sidir.” ibaresi “%45’idir.” şeklinde değiştirilmiş ve fıkranın üçüncü cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 10 – 3201 sayılı Kanunun 5’inci maddesinin başlığı “Süre tespiti, sigortalılığın başlangıcı ve sürelerin değerlendirilmesi” şeklinde, dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Yurt dışı hizmet borçlanmasına ait süreler 5510 sayılı Kanunun 4’üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi kapsamında geçmiş sigortalılık süresi olarak kabul edilir.”

“Türkiye’deki sigortalılığın başlangıç tarihinden önceki sürelerin borçlandırılması hâlinde bu süreler 5510 sayılı Kanunun 41’inci maddesinde yer alan hükümler esas alınarak Türkiye’deki sigortalılık başlangıç tarihinden, Türkiye’de sigortalılık yok ise borçlanma tutarının tamamen ödendiği tarihten geriye götürülen sürelerle ait ilgili aylara mal edilir.”

MADDE 11 – 3201 sayılı Kanunun 9’uncu maddesinin birinci fıkrasına “aybaşından itibaren” ibaresinden sonra gelmek üzere “kısmi aylığın başlangıç tarihi esas alınarak mülga 2829 sayılı Kanun ya da 5510 sayılı Kanunun 53 üncü maddesi uyarınca tespit edilecek statüye göre ilgili sosyal güvenlik kuruluşunca” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 12 – 08.05.1985 tarihli ve 3201 sayılı Yurt Dışında Bulunan Türk Vatandaşlarının Yurt Dışında Geçen Sürelerinin Sosyal Güvenlikleri Bakımından Değerlendirilmesi Hakkında Kanunun geçici 5 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 13 – 3201 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 9 – Kısmi aylık bağlanmış olanlar dahil olmak üzere bu maddenin yürürlük tarihinden önce yurt dışında geçen sürelerini borçlanma talebinde bulunanlardan tahakkuk ettirilen borçlarını yasal süresi içinde ödeyenlerin, sigortalılık sürelerinin hangi statüde değerlendirileceğinin ve tahakkuk ettirilecek borç tutarının tespitinde önceki hükümler esas alınır.”

MADDE 14 – 27.10.1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununa aşağıdaki geçici madde

eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10 – Bu Kanunun 235’inci maddesi uyarınca mevcut bir soruşturma kapsamında bulunan veya el konularak mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı verilen kara ulaşım araçları ile ilgili olarak 31.12.2019 tarihine kadar ilgili gümrük idaresine başvurulması ve taşıtın ilk iktisabında ödenmesi gereken özel tüketim vergisinin %25’ine tekabül eden tutarın, başvuru sahibine tebliğ edildiği tarihten itibaren bir ay içinde ilgili tahsil dairesine ödenmesi hâlinde, araç hakkında el konularak mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı verilmez, mevcut kararlar kaldırılır ve el konulan araç sahibine iade edilir. İadesi talep edilen ulaşım araçlarının muhafazasına ilişkin masraflar araç sahibince ödenir.

Bu karar gümrük idaresi tarafından ilgili başsavcılığa/mahkemeye bildirilir. Tasfiyesi tamamlanmış ulaşım araçları için bu fıkra kapsamında başvurular kabul edilmez.

Birinci fıkrada belirtilen oran, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce serbest dolaşıma giriş rejimine tabi tutularak ilk iktisabı gerçekleşmiş kara ulaşım araçları ile ilgili olarak, bu Kanunun 235 inci maddesi kapsamında el konularak mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararı verilmesi gereken fiilin gümrük idaresince tespit edilmesinden önce ve birinci fıkrada belirtilen süre içinde kendiliğinden bildirilmesi durumunda %15 olarak uygulanır.

Cumhurbaşkanı birinci fıkrada yer alan başvuru süresini altı aya kadar uzatmaya yetkilidir. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Ticaret Bakanlığı ile Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir.”

MADDE 15 – 10.05.2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6 – 04/06/2016 tarihli ve 6719 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile 3’üncü maddenin birinci fıkrasının (9) numaralı bendinde yer alan biokütle tanımı kapsamına dahil edilen kaynaklardan enerji üreten tesisler için YEK Destekleme Mekanizmasında öngörülen süreler, üretim tesisinin YEK Destekleme Mekanizmasına dahil edildiği tarihten itibaren başlar.”

MADDE 16 – 19.10.2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 53 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Karşılıklar, teminatlar ve kayıttan düşme

MADDE 53 – Bankalar, krediler ile ilgili olarak doğmuş veya doğması muhtemel zararların karşılanması için yeterli düzeyde karşılık ayrılmasına, kredilerin kalitesine ve sınıflandırılmasına, garantilerin ve teminatların alınmasına, bunların değerinin ve güvenilirliğinin ölçülmesine, takibe alınan kredilerin izlenmesi ve Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunca yayımlanan Türkiye Finansal Raporlama Standartlarına göre kayıttan düşülmesine, kredilerin yeniden yapılandırılması dâhil geri ödenmelerine ilişkin politikaları oluşturmak ve uygulamak, bunları düzenli olarak gözden geçirmek, tüm bu hususları icra edebilecek gerekli yapıları tesis etmek ve işletmek zorundadır. Bu fıkra hükmünün uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurulca belirlenir.

Bu madde uyarınca krediler ile ilgili olarak ayrılan özel karşılıkların tamamı ayrıldıkları yılda kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilir.

Bu madde uyarınca özel karşılık ayrıldıktan sonra tahsil imkânı kalmaması nedeniyle kayıttan düşülen krediler, 04.01.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 322'nci maddesi hükümleri kapsamında değersiz alacak addolunur.”

MADDE 17 – 5411 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 32 – Türkiye’de faaliyette bulunan bankalar, finansal kiralama şirketleri, faktoringşirketleri ve finansman şirketleri ile bu maddede tanımlanan diğer finansal kuruluşlarla kredi ilişkisinde bulunan ve Kurum tarafından çıkarılan yönetmeliğe göre hazırlanan Çerçeve Anlaşmalarda belirlenen borçlular, bu kuruluşlar tarafından kullanılmış olan kredilere ilişkin olarak alınacak tedbirlerle, geri ödeme yükümlülüklerini yerine getirebilmelerine ve istihdama katkıda bulunmaya devam etmelerine imkân verilmesini sağlamak amacıyla, dahil oldukları risk grubundaki diğer borçlularla bir bütün olarak veya kısmen yeniden yapılandırmaya tabi tutulabilir. Bu madde uyarınca yapılacak finansal yeniden yapılandırmalara ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından çıkarılan yönetmelik hükümleri çerçevesinde hazırlanan Çerçeve Anlaşmalar ile belirlenir. Bu madde hükümleri bu maddenin yayımı tarihinden itibaren iki yıl süreyle uygulanır. Bu süreyi iki yıl daha uzatmaya Cumhurbaşkanı yetkilidir.

Bu maddenin uygulanmasında;

a) Alacaklı kuruluşlar: Bu Kanunun 3 üncü maddesinde geçen bankalar, 21.11.2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktöring ve Finansman Şirketleri Kanununun 3’üncü maddesinde geçen şirketler, borçlulara doğrudan kredi kullandırmış olan yurt dışında kurulu bankalar ve finansal kuruluşlar, Türkiye’ye doğrudan yatırım yapan çok taraflı bankalar ve kuruluşlar, alacak tahsiline yönelik olarak bu alacaklılar tarafından kurulacak özel amaçlı şirketler ile aynı amaçla 6/12/2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa göre kurulan yatırım fonlarını,

b) Bağımsız Denetim Kuruluşu: 26.12.2012 tarihli ve 28509 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Bağımsız Denetim Yönetmeliği esaslarına göre kurulu ve faaliyet gösteren, Bağımsız Denetim Kuruluşu Resmi Siciline kayıtlı kuruluşları,

c) Birlik: Türkiye Bankalar Birliğini,

ç) Borçlu: Bu Kanun, 03/06/2007 tarihli ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu, 6361 sayılı Kanun, 20/06/2013 tarihli ve 6493 sayılı Ödeme ve Menkul Kıymet Mutabakat Sistemleri, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanun ile yatırım ortaklıkları hariç 6362 sayılı Kanunun 35 inci maddesine tabi kuruluşlar dışında kalan Türkiye’de kurulu şirketleri,

d) Çerçeve Anlaşmaları: Kurumca çıkarılan yönetmelik uyarınca Birlik tarafından hazırlanan ve alacaklı kuruluşlarca imzalanan Finansal Yeniden Yapılandırma Çerçeve Anlaşmalarını,

e) Sözleşme: Finansal Yeniden Yapılandırma Çerçeve Anlaşmaları kapsamında borçlu ile alacaklı kuruluşlar arasında imzalanan finansal yeniden yapılandırma sözleşmelerini,

ifade eder.

Finansal yeniden yapılandırma kapsamına alınacak borçluların mali durumlarının tespit edilmesi ve bu kapsamda borçlarının yeniden yapılandırılması sonucunda borçlarını geri ödeme kabiliyeti kazanacağına kanaat getirilmesi şarttır. Borçlarını geri ödeme kabiliyeti

kazanamayacağına kanaat getirilen borçlular finansal yeniden yapılandırma kapsamına alınamaz.

Finansal yeniden yapılandırma kapsamına alınacak borçluların mali durumunun tespiti ve finansal yeniden yapılandırmanın uygulanabilirliğine ilişkin değerlendirme; bağımsız denetim kuruluşlarına, Çerçeve Anlaşmaları kapsamında belirlenecek yeterli bilgi ve uzmanlığa sahip kuruluşlara veya borçlu tarafından kabul edilmesi hâlinde alacaklı kuruluşlara yaptırılır.

Bu madde kapsamında finansal yeniden yapılandırmalarda; kredilerin vadelerini uzatmak, kredileri yenilemek, 6361 sayılı Kanunun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi hükümleri saklı kalmak kaydıyla ilave kredi vermek, anapara, faiz, temerrüt faizi, gecikme cezaları ve kâr payları ile kredi ilişkisinden doğan diğer her türlü alacağı indirmek veya bunlardan kısmen veya tamamen vazgeçmek, teminat azaltmak, anapara, faiz veya kâr payı alacaklarını; kısmen veya tamamen iştirake çevirmek, özel amaçlı şirketler ile 6362 sayılı Kanuna göre kurulan yatırım fonlarına aynî, nakdî ya da tahsil şartına bağlı bir bedel karşılığı devir veya temlik etmek, borçlu ya da üçüncü kişilere ait aynî değerler karşılığında kısmen veya tamamen tasfiye etmek, satmak, bilanço dışına çıkarmak, diğer alacaklı kuruluşlar ve alacaklılarla birlikte hareket ederek protokoller yapmak gibi gerekli görülen tedbirler alınır. Finansal kiralama sözleşmelerine konu mallar için 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 307 nci maddesi hükümleri kıyasen uygulanır.

Kredilerin teminatlarının ya da alacaklı kuruluşlar tarafından iştirak olarak edinilecek borçluların varlık ve yükümlülüklerinin gerçeğe uygun değerine ilişkin değerlendirme, taraflardan birinin talep etmesi durumunda, Sermaye Piyasası Kurulunca değerlendirilmeye yetkilendirilmiş kuruluşlar tarafından yapılır. 6362 sayılı Kanuna göre kurulan yatırım fonları için sermaye piyasası mevzuatında yer alan değerlemeye ilişkin düzenlemeler saklıdır.

Bu maddeye göre yapılan Çerçeve Anlaşmaları ve bu Anlaşmalar kapsamında düzenlenen Sözleşmelerde belirlenen esaslar uyarınca;

a) Yapılacak işlemler cezaevi harcı ve 02/07/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa göre alınan harçlardan (yargı harcı dahil) ve düzenlenecek kâğıtlar (Çerçeve Anlaşmaları ve Sözleşmeler dahil) 01/07/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa göre alınan damga vergisinden,

b) Alacaklı kuruluşlar tarafından her ne nam altında olursa olsun tahsil edilecek tutarlar 13.07.1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu gereği ödenecek banka ve sigorta muameleleri vergisinden,

c) Kullanılan ve kullanılacak krediler kaynak kullanımını destekleme fonundan,

müstesnadır. Bu fıkrada yer alan istisnalar, alacaklı kuruluşların Çerçeve Anlaşmaları ve bu Anlaşmalar kapsamında düzenlenen Sözleşmeler kapsamındaki işlemleri dolayısıyla doğrudan veya dolaylı edindikleri varlıkları ve teminatları, alacaklı kuruluşların kendi aralarında veya borçluya devri hariç, elden çıkardıkları hâllerde uygulanmaz.

13.06.2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5'inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan istisna hükmü, kanuni takibe alınma şartı aranmaksızın alacaklı kuruluşlara ilgili varlıklarını Çerçeve Anlaşmaları ve düzenlenen Sözleşmeler kapsamında devreden kurumlar ile bu suretle ilgili varlıkları devralan söz konusu alacaklı

kuruluşların bu varlıkları satışından doğan kazançları hakkında da uygulanır.

25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17'nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (r) bendinde yer alan istisna hükmü, ilgili varlıkların Çerçeve Anlaşmaları ve düzenlenen Sözleşmeler kapsamında alacaklı kuruluşlara devir ve teslimi ile bu suretle ilgili varlıkları devralan alacaklı kuruluşların bu varlıkları devir ve tesliminde de uygulanır.

Sözleşme hükümleri uyarınca tahsilinden vazgeçilen alacak tutarları 213 sayılı Kanun hükümlerine göre alacaklı için değersiz alacak, borçlu için ise vazgeçilen alacak olarak dikkate alınır. Alacaklı kuruluşlar tarafından dahil oldukları risk grubunda bulunan borçlularla yapılan yeniden yapılandırma işlemlerinde bu fıkra hükümleri uygulanmaz.

Sözleşmelere göre borçları yeniden yapılandırılan borçlular tarafından alınmış olan teşvik belgelerinin süreleri ve ihracat taahhüt süreleri ile 28.03.2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun geçici 20'nci maddesi çerçevesinde sağlanan kefaletleri de içermek üzere kredi garanti kurumları tarafından verilen garanti ve kefaletlerin süreleri, sözleşmeler ile belirlenen süreler kadar uzatılmış sayılır.

Bu madde hükümlerine göre finansal yeniden yapılandırma kapsamına alınan bir borçlunun borçlarının Sözleşmenin imza tarihini izleyen yılın başından itibaren iki yıl içerisinde tekrar finansal yeniden yapılandırmaya konu edilmesi hâlinde, bu madde hükmünde belirtilen vergi istisnaları ve teşvikler uygulanmaz.

Sözleşmeler ile uygulamaya konulan işlemlerin gerçekleşmemesi hâlinde dahi, uygulanmış olan vergi, fon ve harç istisnaları geri alınmaz.

Bu maddeye göre yapılan Çerçeve Anlaşmaları ve bu Anlaşmalar kapsamında düzenlenen Sözleşmeler için sağlanan vergi istisnaları ve teşvikler, bu madde kapsamında düzenlenen sözleşmelere istinaden yapılacak işlemlere birinci fıkrada yer alan süreyle sınırlı olmaksızın uygulanır.

Bu madde uyarınca yapılacak teminat azaltma, anapara ve diğer alacaklardan vazgeçilerek kayıttan düşme yahut benzer işlemlerle kredilerin yeniden yapılandırılması bu Kanunun 160 ıncı maddesi ile düzenlenen zimmet suçunu oluşturmaz.”

MADDE 18 – 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumuna İlişkin Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanunun 35'inci maddesinin altıncı fıkrasının birinci cümlesine “onaylı muvafakati” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya e-Devlet uygulaması üzerinden kimlik teyidi ile verilen izni” ibaresi eklenmiş, ikinci cümlesinde yer alan “idarelerinin kanunlarında” ibaresi “idareleri ile Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının ilgili mevzuatında” şeklinde değiştirilmiş, fıkraya ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle, fıkranın mevcut üçüncü cümlesine “kamu idareleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası,” ibaresi eklenmiştir.

“Kurum, kişisel sağlık verilerini kamu sağlığının korunması, koruyucu hekimlik, tıbbi teşhis, tedavi ve bakım hizmetlerinin yürütülmesi, verilen sağlık hizmetlerinin uygunluğunun ve yerindeliliğinin takibi ve finansmanının planlanması amacıyla talebi hâlinde Sağlık Bakanlığı ile paylaşır.”

MADDE 19 – 13.06.2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici

madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12 – (1) 20.08.2016 tarihli ve 6745 sayılı Yatırımların Proje Bazında Desteklenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 80 inci maddesi kapsamında teşviklerden yararlanmasına karar verilen ve bu kapsamda sera etkisi yaratan egzoz gazı salınımını tamamen ortadan kaldıracak teknolojilerin geliştirilmesi için münhasıran Türkiye’de gerçekleştirdikleri Ar-Ge faaliyetleri sonucunda geliştirdikleri elektrik motorlu taşıt araçlarını Türkiye’de imal eden mükelleflerin, destek kararında belirlenen kadarıyla, bu yatırımları dolayısıyla bu Kanunun 32/A maddesi kapsamında hak kazandıkları yatırıma katkı tutarını, söz konusu malların ilk iktisabı dolayısıyla 31.12.2035 tarihine kadar vergi dairesine ödenen özel tüketim vergisinin, takvim yılının üçer aylık dönemleri itibarıyla bu mükelleflere kısmen veya tamamen, nakden ya da vergi borçlarına mahsuben ödenmesi suretiyle kullandırmaya Cumhurbaşkanlığı yetkilidir.

(2) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 20 – 8/3/2007 tarihli ve 5597 sayılı Yurt Dışına Çıkış Harcı Hakkında Kanun ile Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 1’inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “15 Türk Lirası” ibaresi “50 Türk lirası” şeklinde, “bu miktarı” ibaresi “bu miktarı üç katına kadar artırmaya veya” şeklinde ve yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(7) Bu madde uyarınca alınan harcın çıkış başına 15 Türk lirası (Cumhurbaşkanınca 15 Türk lirasından düşük bir miktar belirlenmesi hâlinde belirlenen miktar) 02.03.1984 tarihli ve 2985 sayılı Toplu Konut Kanununun 2’nci maddesinin (f) bendine göre Toplu Konut İdaresine aktarılır, kalan miktar genel bütçeye gelir kaydedilir.”

MADDE 21 – 21/03/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11 – (1) Bu Kanunun 3’üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca gümrük vergilerinin kısmen eksik ödenmesi nedeniyle başlatılan bir soruşturma veya kovuşturma kapsamında bulunan ve müsadere kararı verilmemiş kara taşıtları ile ilgili olarak;

a) Taşıtların tasfiyesinin tamamlanmamış olması,

b) 31/12/2019 tarihine kadar ilgili gümrük idaresine başvurulması ve taşıtların ilk iktisabında ödenmesi gereken özel tüketim vergisinin %25’ine tekabül eden tutarın, başvuru sahibine tebliğ edildiği tarihten itibaren bir ay içinde ilgili tahsil dairesine ödenmesi,

şartlarının birlikte gerçekleşmesi hâlinde, araç hakkında el koyma ve müsadere kararı verilmez, mevcut el koyma kararı kaldırılır ve el konulan aracın sahibine iade edilmesine karar verilir. İadesi talep edilen ulaşım araçlarının muhafazasına ilişkin masraflar araç sahibince ödenir. Cumhurbaşkanı bu fıkrada yer alan başvuru süresini altı aya kadar uzatmaya yetkilidir.

(2) 4458 sayılı Kanunun geçici 10’uncu maddesi kapsamında iade edilen araçlar hakkında el koyma veya müsadere kararı verilmez.

(3) Birinci ve ikinci fıkrada belirtilen durumlarda, eşyanın müsaderesi yerine eşyanın gümrüklenmiş değerinin ödenmesine karar verilir.

(4) Birinci fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye Adalet Bakanlığı ve Ticaret Bakanlığı ile Hazine ve Maliye Bakanlığı müştereken yetkilidir.”

MADDE 22 – 05.11.2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 51’inci maddesinin onbirinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(11) Tahsilata ilişkin riskin yönetilmesi ve kötü niyetli kullanımların önlenmesi amacıyla abonelerin elektronik haberleşme hizmetlerine ve elektronik kimlik bilgisini haiz cihazlara yönelik tarafların kendi sistemlerinde oluşan fatura tutarı ve ödeme bilgileri ile sahtecilik, dolandırıcılık riski içeren şüpheli veya zarar doğurucu vakalara ve işlem hareketlerine ilişkin kayıtlar, işletmeciler ve Kurumun MCKS’si arasında paylaşılabilir veya işlenebilir.”

MADDE 23 – 5809 sayılı Kanunun 57’nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(1) İşletmeciler, elektronik kimlik bilgisi değiştirildiği tespit edilen, uluslararası dolaşım hizmetlerine yönelik düzenlemeler ve Kurum düzenlemelerine uymayan elektronik kimlik bilgisini haiz cihazlara, kayıp, kaçak veya çalıntı cihazlara, elektronik haberleşme hizmeti veremezler. Ancak, Kurumun MCKS’sinde kayıtlı iken elektronik kimlik bilgisi kopyalanmış gerçek cihazlar ve mobil haberleşme hizmeti sunan işletmeciler tarafından finansman borcu bulunduğu bildirilen cihazlar borcun devam ettiği süre boyunca sadece eşleştirme yapılan abone numaraları ile kullanılmak üzere kullanıma açılır. İşletmeciler finansman borcu ödenen cihazları, eşleştirme yapılan numara kısıtını kaldırılmasını teminen MCKS’ye bildirir.”

“(3) Kurumun MCKS’sinde kayıtlı iken kesintisiz yedi yıl süreyle elektronik haberleşme şebekelerinden hizmet almayan cihazların elektronik kimlik bilgileri kayıtlı olmaktan çıkarılır. Bu yedi yıllık sürenin hesaplanmasında bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki süre de dikkate alınır. Bu suretle elektronik kimlik bilgileri kayıtlı olmaktan çıkarılan cihazların kullanıcılarının, Kurum düzenlemeleri çerçevesinde başvuru yapmaları hâlinde cihazların elektronik kimlik bilgileri tekrar kayıtlı hâle getirilir.

(4) Bu maddenin uygulanmasına ve cihaza ilişkin borcun ödenmemesi hâlinde cihazların MCKS üzerinden kullanıma kapatılmasına ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından belirlenir.”

MADDE 24 – 5809 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Elektronik kimlik bilgisi değiştirilen ve borcu bulunan cihazlar

GEÇİCİ MADDE 6 – (1) Kurumun MCKS’sinde kayıtlı olmakla birlikte bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce elektronik kimlik bilgisi değiştirilmiş olan cihazlar ile Kurumun uluslararası dolaşım hizmetleri çerçevesinde yaptığı düzenlemelere uymayan cihazlara elektronik haberleşme hizmeti verilmesi dört ay içinde engellenir. Bu cihazların kullanıcılarının, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde Kurum düzenlemeleri çerçevesinde başvuru yaparak iki yüz elli Türk lirası tutarındaki kayıt ücretini genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere Hazine ve Maliye Bakanlığı muhasebe birimi hesabına yatırmaları hâlinde, cihazların elektronik kimlik bilgisi ilgili abonenin numaraları ile eşleştirilerek kullanılabilir.

(2) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla, bu Kanunun 57’nci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklik uyarınca finansman borcu bulunduğu bildirilen cihazların kısıtlanmasına ilişkin

hüküm, bu maddenin yürürlük tarihinden sonraki iş ve işlemlere uygulanır.”

MADDE 25 – 01.12.2011 tarihli ve 6253 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 14 – (1) 02.07.2018 tarihli ve 703 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 49’uncu maddesiyle bu Kanuna eklenen geçici 13’üncü maddenin üçüncü fıkrası kapsamında İdari Teşkilat kadro ve pozisyonlarına atanıp Milli Saraylar İdaresi Başkanlığında görevlendirilen İdari Teşkilat personeli Milli Saraylar İdaresi Başkanlığına atanabilir. Bu şekilde atanana göre başladıkları tarihi izleyen ay başından geçerli olmak üzere atama tarihinden önceki kadro ve pozisyonlarına ilişkin olarak atandıkları tarih itibarıyla almakta oldukları aylık, ücret, ek gösterge, zam, özel hizmet tazminatı, makam tazminatı, temsil tazminatı, görev tazminatı gibi mevzuatında kadro ve pozisyonuna bağlı olarak öngörülen mali haklar ile sosyal hak ve yardımlar kapsamında yapılması öngörülen ödemeler aynı usul ve esaslar çerçevesinde ödenmeye devam edilir. Ataması yapılmayan personelin görevlendirmeleri sonlandırılmış sayılır.

(2) Birinci fıkra kapsamındaki personelin kadro ve pozisyonları, diğer mevzuattaki hükümlere bakılmaksızın ve başka bir işleme gerek kalmaksızın atandıkları tarih itibarıyla ihdas edilmiş sayılır. Bu şekilde ihdas edilen kadro ve pozisyonlar, herhangi bir nedenle boşalma hâlinde hiçbir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

(3) Bu madde kapsamında ataması yapılanların İdari Teşkilat kadro ve pozisyonlarında geçirdikleri süreler, Milli Saraylar İdaresi Başkanlığında geçmiş sayılır.

(4) Bu madde kapsamında ataması yapılan personele iş sonu tazminatı ödenmez.

(5) 703 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 49’uncu maddesiyle bu Kanuna eklenen geçici 13 üncü maddenin üçüncü fıkrası kapsamında İdari Teşkilat kadro ve pozisyonlarına atanıp Milli Saraylar İdaresi Başkanlığında görevlendirilen İdari Teşkilat personelinden, Milli Saraylar İdaresi Başkanlığındaki görevlendirmesi devam ederken doğum, askerlik veya ücretsiz izin nedenleriyle görevlerinden ayrılan ve bu nedenlerle bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla görevinde bulunmayanlar ile bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce Milli Saraylar İdaresi Başkanlığı kadrolarına atanana hakkında da bu madde hükümleri uygulanır.”

MADDE 26 – 21.11.2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanununun 16’ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Finansal kiralama ve finansman şirketleri” ibaresi “Şirket” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bu madde uyarınca özel karşılık ayrıldıktan sonra tahsil imkânı kalmaması nedeniyle kayıttan düşülen alacaklar, 213 sayılı Kanunun 322 nci maddesi hükümleri kapsamında değersiz alacak addolunur.”

MADDE 27 – 06.12.2012 tarihli ve 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanununun 31’inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(4) İhraççıların borçlanma araçlarına ilişkin ödeme yükümlülüklerini yerine getirmemesi nedeniyle, MKK tarafından düzenlenip hak sahiplerine verilen belge 09.06.1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 68 inci maddesinin birinci fıkrasında belirtilen belgelerden

sayılır.”

MADDE 28 – 21.02.2013 tarihli ve 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapıtırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasına (ö) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (p) bendi eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“p) Sözleşme bedeli: Sözleşme kapsamında işletme dönemi boyunca yükleniciye ödenecek kullanım bedeli ile mecburi hizmet bedelinin yönetmelik çerçevesinde hesaplanan net bugünkü değerleri üzerinden elde edilen toplamını,”

MADDE 29 – 6428 sayılı Kanunun 4’üncü maddesinin dokuzuncu fıkrasında yer alan “değiştirmemek” ibaresi “artırmamak” şeklinde değiştirilmiş ve fıkraya birinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Bu kapsamdaki sözleşme değişikliklerinde, sözleşme bedelinin artırılmaması kaydıyla kullanım bedeli veya hizmet bedeli artırılmak veya azaltılmak suretiyle değiştirilebilir. Sözleşme bedeli, net bugünkü değer dikkate alınarak belirlenir ve net bugünkü değer hesaplanmasına ilişkin esaslara yönetmelikte yer verilir. İdare tarafından gerekli görülmesi hâlinde yükleniciye ödenecek kullanım bedeli ödemelerine ilişkin Türk lirası veya döviz cinsinden alt ve üst limitler sözleşme değişikliği düzenlemelerine uygun olarak belirlenebilir.”

MADDE 30 – 6428 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3 – (1) Bu maddeyi ihdas eden Kanunla 4 üncü maddenin dokuzuncu fıkrasında yapılan değişiklik hükmü, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce akdedilmiş sözleşmelere de uygulanır.”

MADDE 31 – 14.03.2013 tarihli ve 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Lisanssız üretim projelerinde tüketim bağı kurulması

GEÇİCİ MADDE 25 – (1) Bu Kanunun 14’üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan faaliyetler kapsamındaki bağlantı anlaşması süreleri; çağrı mektubu tarihinden bağlantı anlaşması süresi sonuna kadar tüketim-üretim bağı kopmuş olanlar için, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde çağrı mektubuna esas abonelik ile en az aynı özellikleri haiz eski ve/veya yeni bir tüketim tesisi aboneliği ihdas ederek ilgili şebeke işletmecisine bildirmesi hâlinde söz konusu bildirim tarihini izleyen yüz yirmi gün; bağlantı anlaşması süresi bittiği hâlde geçici kabulü yapılmamış olanlar ve henüz bağlantı anlaşması süresi bitmemiş olanlar için ise bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yüz yirmi gün kapsayacak şekilde kendiliğinden uzamış kabul edilir.”

MADDE 32 – 6446 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Sözleşme süre uzatımı ve devir

GEÇİCİ MADDE 26 – (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce; 5 inci maddenin onikinci fıkrası ve ilgili mevzuatı kapsamında yarışması yapılan ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla devam eden ilgili sözleşmeler ile 18 inci maddenin beşinci fıkrası kapsamında özelleştirme ihalesi yapılan ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih

itibarıyla devam eden yenilenebilir enerji kaynakları veya yerli kömüre dayalı elektrik üretim tesisi kurulması amacıyla yapılmış Devir Sözleşmeleri ve Elektrik Satış Anlaşmaları kapsamındaki hak ve yükümlülükler için öngörülen süreler, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz altı ay süreyle uzatılır. Bu madde kapsamında uzatılan süre içerisinde talepte bulunulması hâlinde ilgili sözleşme/anlaşma (proje şirketi bünyesinde hisse devri de dahil) devredilebilir. Bu durumda devir alacaklarda teknoloji sağlayıcı koşulu hariç ilk yarışmadaki/ihaledeki şartlar aranır. Ancak devirden kaynaklanan kısıtlama ve yaptırımlar uygulanmaz. Devir nedeni ile idareden herhangi bir hak talebinde bulunulamaz. Bu kapsamda devredilecek sözleşmelerden damga vergisi alınmaz.

(2) Birinci fıkra kapsamında düzenlenen sözleşmeler/anlaşmalar özel hukuk hükümlerine tabidir. Anılan sözleşme/anlaşmalarda; Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı onayı ile sözleşme konusu ve bedelini değiştirmemek ve finans sağlayıcıların haklarına ilişkin hususlarla sınırlı kalmak kaydıyla, idarenin fesih hakkının ötelenmesi de dahil olmak üzere taraflarca değişiklik yapılabilir. Bu fıkra hâlihazırda imzalanmış sözleşme/anlaşmalar hakkında da uygulanır.”

MADDE 33 – 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 1 inci maddesinin onbeşinci fıkrasının son cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(30) Bu fıkrayı ihdas eden Kanunla ilga edilen son cümlesi dahil onbeşinci fıkraya ilişkin hata ve düzeltmeye dayalı mükellefçe talep edilen red, iade ve ödemeler, idarelerin en son kesinleşmiş bütçe gelirlerinin yüzde biri oranında pay ayrılmak suretiyle yapılır. Talep edilen toplam tutarın, ayrılan ödeneğin toplam tutarını aşması hâlinde red, iade ve ödemeler, sonraki yıllara sari olacak şekilde, idareye başvuru tarihi veya dava açılması hâlinde mahkeme ilamının idareye tebliğ tarihi esas alınmak suretiyle garemten ve taksitlerle gerçekleştirilir. Taksitli ödeme süresince 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanuna göre ayrıca kanuni faiz ödenir.”

MADDE 34 – Bu Kanunun;

- a) 8 inci ila 13 üncü maddeleri ile 20 nci maddesi yayımı tarihini izleyen ay başından itibaren,
 - b) 32 nci maddesi 17/1/2019 tarihinden itibaren uygulanmak üzere yayımı tarihinde,
 - c) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 35 – Bu Kanunun;

- a) 25 inci maddesini Cumhurbaşkanı ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı,
 - b) Diğer hükümlerini Cumhurbaşkanı,
- yürütür.

19/07/2019